

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๔๔/๒๕๖๑

ศาลแพ่ง

ศาลปกครองกลาง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีที่อดีตนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรีเป็นโจทก์ยื่นฟ้องจำเลยที่ ๑ ในฐานะนายกรัฐมนตรีและประธานคณะกรรมการนโยบายและบริหารจัดการข้าว (นบข.) จำเลยที่ ๒ ในฐานะรองนายกรัฐมนตรี ผู้รับผิดชอบในการแต่งตั้งสรรหา กำกับ และควบคุมดูแลการทำงานของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิดและคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งในการพิจารณาทบทวน ค่าเสียหายที่เรียกจากโจทก์ จำเลยที่ ๓ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จำเลยที่ ๔ ในฐานะ รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและประธานคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด จำเลย ที่ ๕ ในฐานะอธิบดีกรมบัญชีกลาง จำเลยที่ ๖ ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง และจำเลย ที่ ๗ ในฐานะปลัดกระทรวงการคลัง โดยอ้างว่าได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการกระทำละเมิดของ จำเลยทั้งเจ็ด ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายต่อสิทธิ ชื่อเสียงและสุขภาพอนามัย ชื่อเสียง วงศ์ตระกูล ถูกดูหมิ่นเกลียดชังว่าโจทก์ในฐานะนายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติไม่ปฏิบัติตาม กฎหมายหรือระเบียบ จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในโครงการรับจำนำข้าว ขอให้บังคับจำเลยทั้งเจ็ด ร่วมกันหรือแทนกันชดใช้ค่าเสียหาย กับให้จำเลยทั้งเจ็ดร่วมกันหรือแทนกันลงโฆษณาคำพิพากษาของ ศาลในหนังสือพิมพ์รายวัน เห็นว่า คำฟ้องในส่วนที่บรรยายถึงการกระทำของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ว่า ใจกลั่นแกล้งโจทก์ ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหายต่อชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นถูกเกลียดชัง และขาดความ เชื่อมั่นต่อทางทำมาหาได้ของโจทก์ เหตุละเมิดตามฟ้องโจทก์ในส่วนนี้มีใช้การกระทำละเมิดที่เกิดจาก การใช้อำนาจตามกฎหมายของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ แต่เป็นการบรรยายฟ้องที่มีลักษณะเป็นการกระทำ ละเมิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ มาตรา ๔๒๑ มาตรา ๔๒๒ และมาตรา ๔๒๓ จึงมิใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิด จากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่จะอยู่ในอำนาจ พิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ทั้งการที่โจทก์มีคำขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์ กับให้จำเลยร่วมกันหรือแทนกันลงโฆษณาคำพิพากษาของศาลเพื่อให้ชื่อเสียงของโจทก์กลับคืนมาใน หนังสือพิมพ์รายวัน ก็เป็นคำขอที่ศาลปกครองไม่อาจกำหนดคำบังคับได้ตามมาตรา ๗๒ แห่ง พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อพิพาทระหว่างโจทก์กับ จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ในส่วนนี้จึงเป็นข้อพิพาททางแพ่งที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม สำหรับคำฟ้องในส่วนที่โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยทั้งเจ็ดจงใจกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและ มีเจตนากลั่นแกล้งโจทก์ เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมในกระบวนการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของ

เจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ และกระทำการโดยฝ่าฝืนต่อขั้นตอนตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง จนเป็นเหตุให้กระทรวงการคลังมีคำสั่งให้โจทก์รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนกรณีโครงการรับจำนำข้าวให้แก่กระทรวงการคลัง ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ เมื่อลักษณะฟ้องของโจทก์ส่วนนี้เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งโจทก์ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลาง ขอให้เพิกถอนคำสั่งกระทรวงการคลังดังกล่าวแล้ว ข้อพิพาทระหว่างโจทก์กับจำเลยทั้งเจ็ดในส่วนนี้ จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง